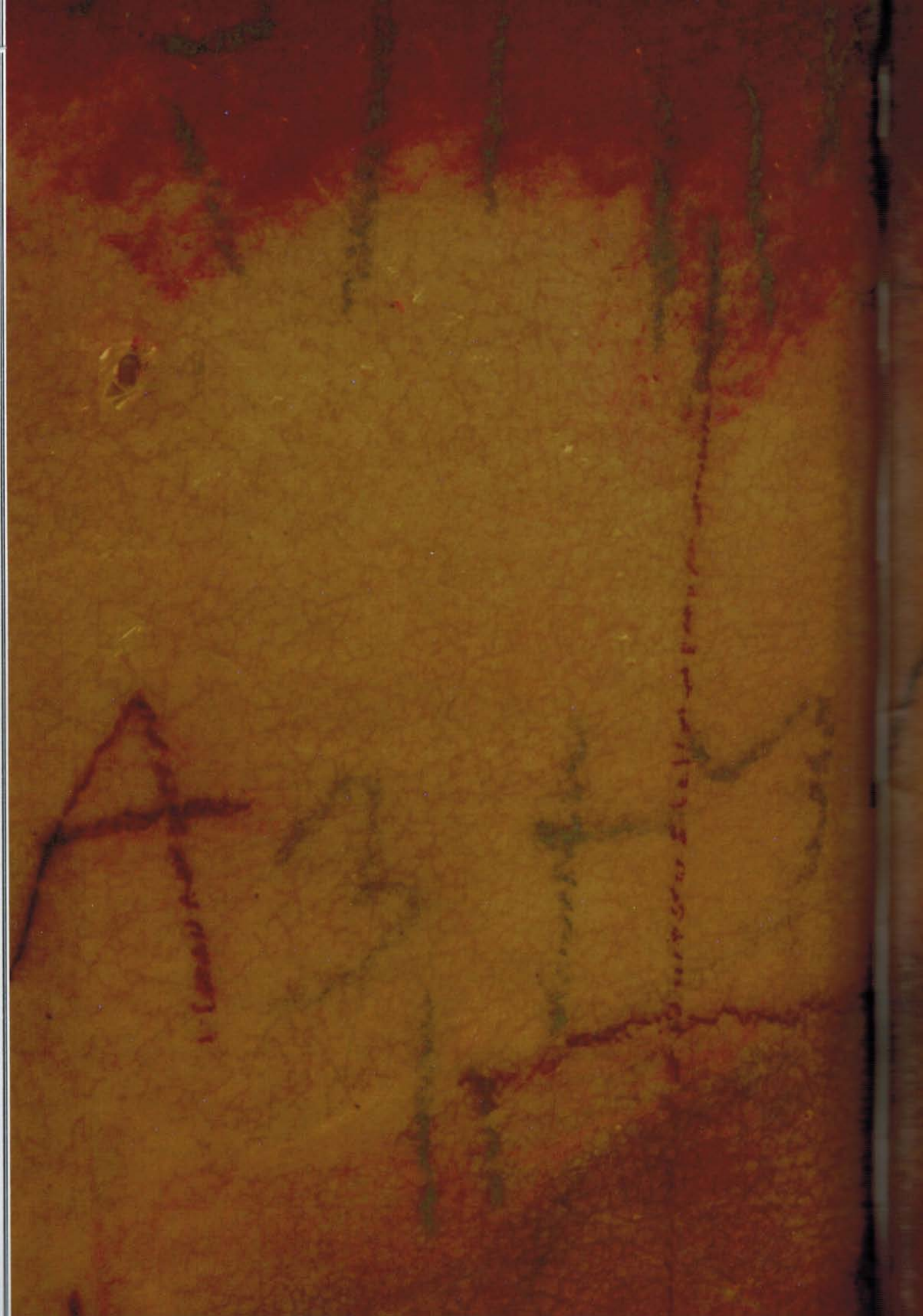

cant espiritual

**Aquesta edició aplega els resultats del cicle "Cant Espiritual",
una programació cultural proposada, dirigida i organitzada
per L'albergueria, Centre de Difusió Cultural del Bisbat de Vic,
a petició i amb el suport de l'Ajuntament de Vic amb motiu del
Fòrum 2004.**

A - 10

Lourdes Fisa

Les portes de la Pietat s'obren i ens criden a aproximar-nos cap a la nostra dimensió transcendent. S'obren, de bat a bat, per parlar de les coses de l'ànima. L'art i l'espai sagrat es troben en una harmonia plena de significat i tracen un camí pla, sinuós, fosc, il·luminat, tranquil, agitat, acolorit... que ens mena fins "A10": així mateix, escrit d'una manera que vol dir però que alhora no acaba de dir. Perquè el camí cap endins és obert i personal. Va i torna. Arrenca i s'atura.

Arribem a la vida i comencem el camí amb passes que ja no podran deturar-se fins a la fi dels nostres dies. El camí és gest i quietud. El camí és silenci i paraula. Paraula, per exemple, com els versos d'uns poetes catalans que, amb els seus Cants Espirituals, han emocionat Lourdes Fisa –l'artista– i han fet que ella trobi i consolidi el seu llenguatge artístic propi en un espai barroc, immens.

Fisa ens proposa un itinerari. La presència del pa ens parla de l'aliment fresc, bàsic i fonamental per avançar; la dignitat personal –menjar, dormir a cobert, estimar– és imprescindible. Donar pa al que té gana, donar aigua a l'assedegat. Les cadires recorden aquell antic cenacle dels apòstols i fan present, al mateix temps, el repòs i la pausa, l'encontre i l'amistat. Mentrestant, des de l'alçada, tots els ulls del món guaiten i tots, sense excepció, veuen una realitat pròpia, a voltes compartida i a voltes singular, oposada a la realitat que veuen els ulls del costat. Són la pluja de mirades. Veuen i fan veure. Miren i es miren.

I l'itinerari segueix. Ens atura ara un gran dau il·luminat. La contemplació serena, pausada, atenta de les coses realment importants ens corprèn i transforma. Sobre l'altar, més enllà, una gran rodona. És la cúpula, també ella un ull, símbol per antonomàsia de la perfecció. Tots plegats vivim i habitem una gran rodona. I finalment, amagat, protegit, l'Espai personal i íntim que no vol ser final.

Llum i penombra, evidències i matisos, secrets i mitges veritats, silencis i passes, entesos i malentesos, camins i atzucacs. I l'acceptació del que no es veu ni es palpa. Vet aquí "A 10" i les coses de l'ànima.

El temple

La dimensió espiritual és present al llarg dels segles en la vida humana. Des de l'antiguitat ens hem interrogat sobre el sentit de l'existència, ens hem commogut davant del cicle de la natura, del ponent dessagnant-se, del mar sense repòs amb la seva veu d'horitzó, de la nostra mort. Ens hem sentit impel·lits a capbussar-nos en el misteri de l'origen i de la transcendència, a aturar el temps i desteixir rutines per anar cap al cor del que som. L'afany de ser protagonistes del present i sobreviure'l recorre els nostres dies. Un incessant combat per ser, contra l'oblit, contra el no-res.

"A 10". Visió general.

Fotografia: Anguera

Les religions han intentat d'oferir-nos una resposta, de donar un sentit, un ordre, una coherència al vertigen, al caos. Ens cal la llum. L'experiència espiritual ens enalteix, ens dignifica, ens reconcilia amb el món. Lourdes Fisa ens convida a viure-la des de l'endinsament, des de la intimitat fecunda, escoltant en el silenci el ressò del batec del món, prenent consciència dels límits, de la fragilitat. Ens hi acompanyen els versos colpidors d'Ausiàs March, Joan Maragall o Josep Palau i Fabre.

Lourdes Fisa ens hi duu per un itinerari que s'inicia amb un "Benvingut A 10", on la preposició és el principi, la primera lletra de l'abecedari, i 10 una representació numèrica, simbòlica de Déu. Aquesta instal·lació es converteix des del primer moment en una ruta on anem trobant senyals i símbols que ens suggereixen camins i significats, com si es proposés de fer una cartografia de les pulsions de l'ànima. Hi van encaixant experimentacions i aprenentatges que s'han anat integrant aquests darrers anys en la forma de treballar de Lourdes Fisa.

"A 10". Visió general.

Fotografia: Anguera

Els Cants Espirituals no són poemes místics ni ampul·losos exercicis retòrics, sinó confessions dolorides, invocacions descarnades. Són poemes fets de la matèria humana, del nostre «jo» elemental, des del que som: nosaltres dins el món, des de la gana i el pa –humil i primigeni–, que a *A 10* s'evoca d'una manera tan plàstica i convincent amb "Obrir la gana", fins a l'espai sublim i esperançat de la llum, que Lourdes Fisa ens ofereix a una "Trans-formació" riquíssima de lectures.

Uns passos obren la instal·lació: la solitud, el territori personal, la memòria i el somni, una solitud que avança amb altres. Amb un llenguatge càlid, Lourdes Fisa ens porta, envoltats per una música límpida, essencial, per camins de transparències, de projeccions de llum. Hi recorre a les mans, als ulls i als grafismes per traçar humaníssims gestos escultòrics, rastres disposats com cal·ligrafies de l'esperit perquè respirin arreu l'alè, la mirada.

Quan entrem a l'edifici, ens acull i ens domina, enmig de la penombra, el cercle de llum, "Tot rodó", que ens espera a l'altar a través de les columnes de la "Pluja de mirades". De sobte, ens envaeix la fascinació, la percepció del que és sagrat, etern. Ens sentim convocats als "Diàlegs home-Déu".

Som amb altres, la vida es comparteix, com el foc de la conversa, com l'àpat, que a *A 10* es torna matèria humanitzada a "On vols seure?". Ens edifiquem des del mot, el pensament,

"A 10". Visió general.

A primer teme

"Cobrir la gana"

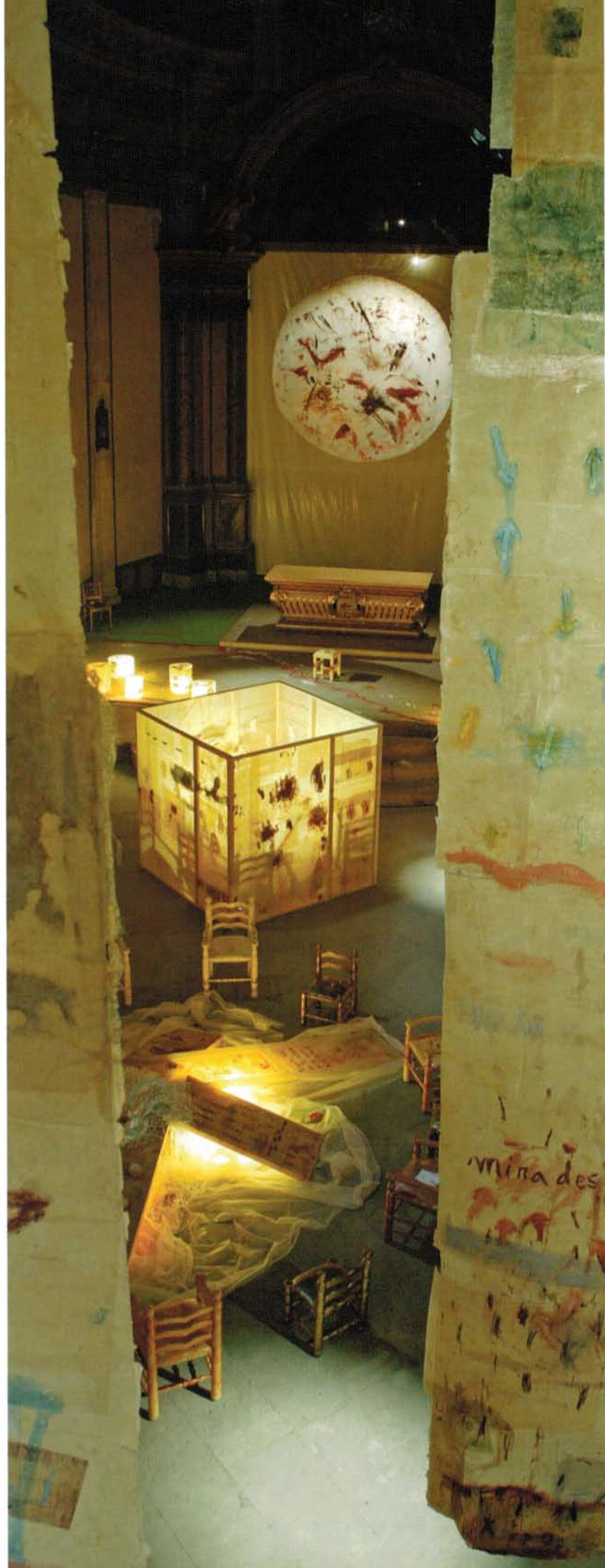
Fotografia: Anguera

"A 10". Visió general.

A primer teme

"Pluja de mirades"

Fotografia: Anguera

com els qui es trobaven fa dos mil anys a la taula de Jesús, percebent la presència del que és immortal entre nosaltres.

"A 10". Detall.

Fotografia: Anguera

Inspirant-se en la vella saviesa dels jueus, Espriu feia dir al seu Altíssim de *Primera història d'Esther*: "El mirall de la veritat s'esmicolà a l'origen en fragments petitíssims, i cada un dels trossos recull tanmateix una engruna d'autèntica llum". Lourdes Fisa ens acostava amb insistència a *A 10* el mirall trencat, l'esquinçament, la fragmentació, el reflex on aprenem a descobrir-nos, a reconstruir-nos.

I quan es tanca el trajecte, en un espai modest, reiclòs, un vídeo ens dóna l'oportunitat de resseguir visualment la instal·lació, el seu procés creatiu, el sentiment que ha volgut Lourdes Fisa deixar dins nostre.

A l'hora de sortir de l'església, ens enduem la vivència serena d'espai íntim, de retrobament, la meravella de les imatges succeint-se, de la poesia matèrica, plàstica, de l'oculta harmonia. La instal·lació de Lourdes Fisa sap nodrir-se dels Cants Espirituals, confondre-s'hi per demostrar-nos, de nou, que quan s'uneixen l'art i la paraula es poden assolir intensitats inusitades d'expressió i emoció.

A 10 és un moment memorable de la ja llarga i prestigiosa obra de Lourdes Fisa, que ha anat bastint i enlairant –amb un incansable anhel d'aprenentatge i d'experimentació, sempre intuïtiva i sensible– amb estudis o exposicions que l'han duta a Anglaterra, Alemanya, els Estats Units, Israel... A *A 10* Lourdes Fisa reescriu i aprofundeix la seva reeixida i brillant recerca de formes i volums, on va encara més enllà en l'evolució en el seu treball amb fibra de vidre (que es torna cercle o cub o quadre o finestra o territori perquè hi romanguí el vers).

A *A 10* Lourdes Fisa aconsegueix sorprendre'ns i captivar-nos amb la bellesa cordial de colors i textures, l'agosament en els llenguatges i el compromís amb la dimensió espiritual de la condició humana que batega com a missatge últim d'aquesta instal·lació, que tan bé ha sabut evitar el risc de quedar ofegada per la fredor de l'edifici despullat.

Ens en queda una percepció més íntima de la vida, del que ens uneix a l'origen de tot el que existeix.

Carles Duarte i Montserrat
Poeta

"A 10". "Rodones de
llum".

Al fons "Tot rodó"

Fotografia: Anguera

Pujan

"A 10". Visió general.

Fotografia: Anguera

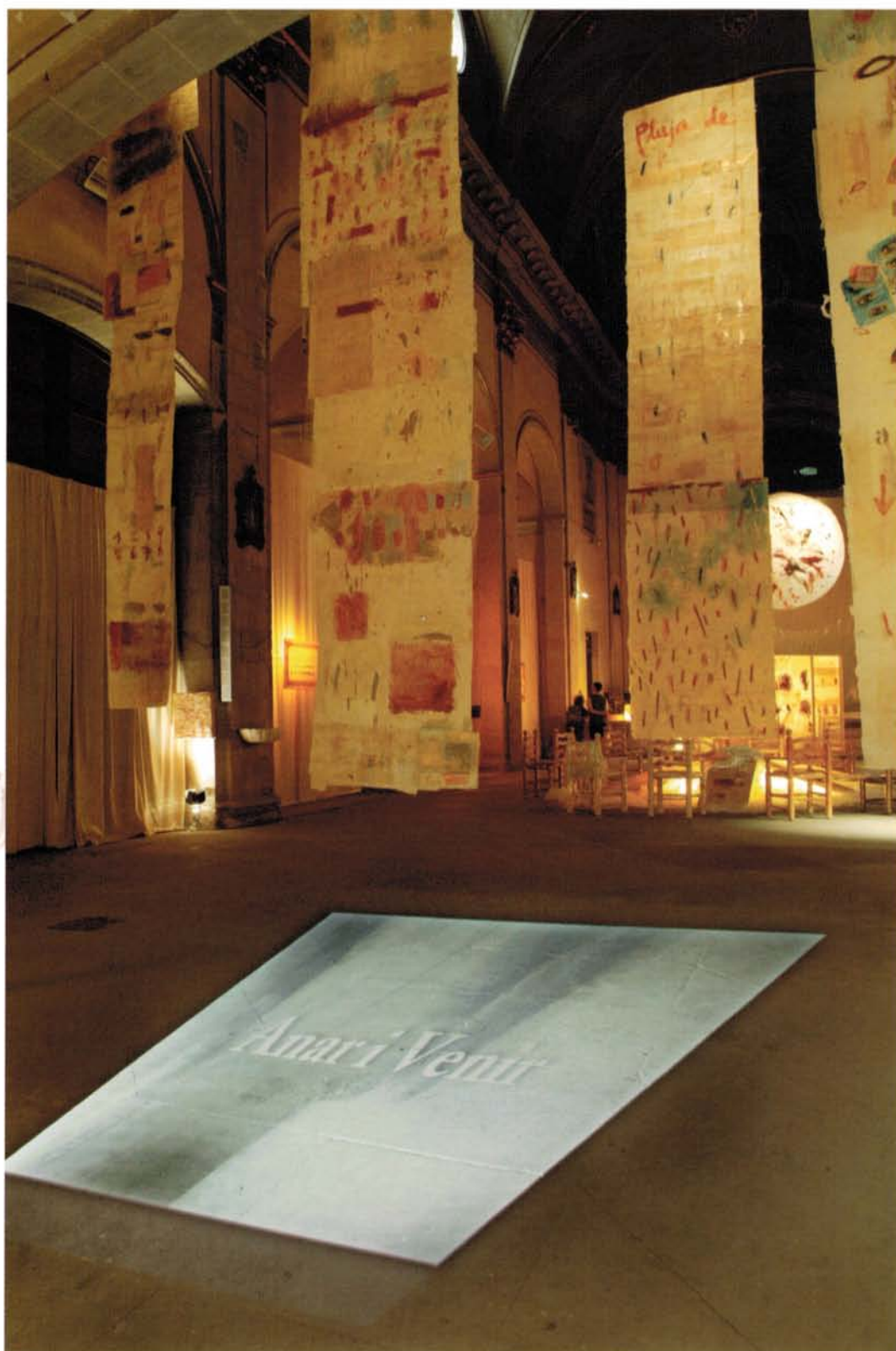

La trajectòria de Lourdes Fisa, malgrat la seva joventut (Corbera de Llobregat, 1964), és densa i brillant. Ha realitzat estudis a la Universitat de Barcelona, a Wilkey's Moor Workshop (Ivbridge, Anglaterra), ha rebut beques per estudiar a Hochschule für Bildende Kunst (Braunschweig, Alemanya), i a The School of the Art Institute of Chicago (EE.UU).

Ha realitzat nombroses exposicions individuals i col·lectives. Entre les individuals, iniciades l'any 1988 a La Sala Lola Anglada de Barcelona, ha anat exposant regularment. Cal remarcar «Laberints», Sazama Gallery, Chicago; Blanquerna, Generalitat de Catalunya, Madrid, comissària Mª Lluïsa Borràs; Caja de Madrid, Barcelona, comissari Francesc Miralles; «Grans formats», Fòrum Berger Balaguer, Vilafranca del Penedès; «Travessia», Fundació Caixa Manresa, comissari Juan Buñil; «Pas a pas» Galeria Lluïsa Homs, de Barcelona; «Exodo», Urban Gallery, Zaragoza; «Territori humà», Galeria Lluïsa Homs; «Fragmentacions», Galeria Horizon Colera; «Fragilitats», Galeria Lluïsa Homs; «Le Salon du Printemps de Montréal 2002», Quebec; «Llum interior», New Art, Hotel Barceló Sans, «Cub-A» Centre d'Art Contemporani Alba Cabrera, València.

De les nombroses exposicions col·lectives i certamens en que ha participat cal destacar ART 1994 CHICAGO: The New Pier Show, Sazama Gallery; «VI Concurso de Grabado ciudad de Burgos», on obté menció d'honor; «IV Bienal Internacional de Grabado», Premio Julio Prieto Nespereira, Caixa Orense; «XXXVIII Premi a la Pintura jove, Sala Parés, Barcelona; «Gènere i generes, Instal·lació al Museu Comarcal de Manresa i Museu de l'Art de la Pell de Vic; Art-expo, Barcelona; «L'Age d'Or. Artistas en homenaje a Luis Buñuel», Centro Buñuel de Calanda; «Cal·ligrafia vs Tipografia», Comissari Arnau Puig, Galeria Lluïsa Homs, Barcelona; «2on Premi de Recerca Pictòrica», La Torre Vella, Salou; «Art i Religió. Iconografia cristiana contemporània», Comissària Mª Lluïsa Borràs, Galeria Lluïsa Homs; o «El viaje», Centro Cultural Español de Cooperación Iberoamericana, Miami, EE.UU.

La seva obra ha estat reconeguda en diversos premis. Cal remarcar el Premi Obra Gràfica Enciclopèdia Catalana l'any 2003, el 1er. Premi de gravat «XXIII Mostra d'Arts Plàstiques per a joves», Generalitat de Catalunya; 1er. Premi de Pintura «LXV Exposició Concurs d'Artistes Manresans»; o el 2on. Premi de Pintura «Begur, un tema per artistes», del Museu d'Art Contemporani de Begur. Fisa forma part del fons Col·lecció Testimoni, «La Caixa». Es pot trobar la seva obra en col·leccions públiques com la Biblioteca Nacional de Madrid, Joan Flasch Artist Book Collection, Chicago; Herzog August Bibliothek, Wolfenbüttel, Alemanya; Patrimoni Artístic de la Universitat de Barcelona, Hochschule für Bildende Künste, Braunschweig (Alemanya) o Excl. Ajuntament de Corbera de Llobregat entre altres col·leccions.

"A 10". "Pluja de
mirades".

Vídeo "Anar i venir".

Fotografia: Anguera

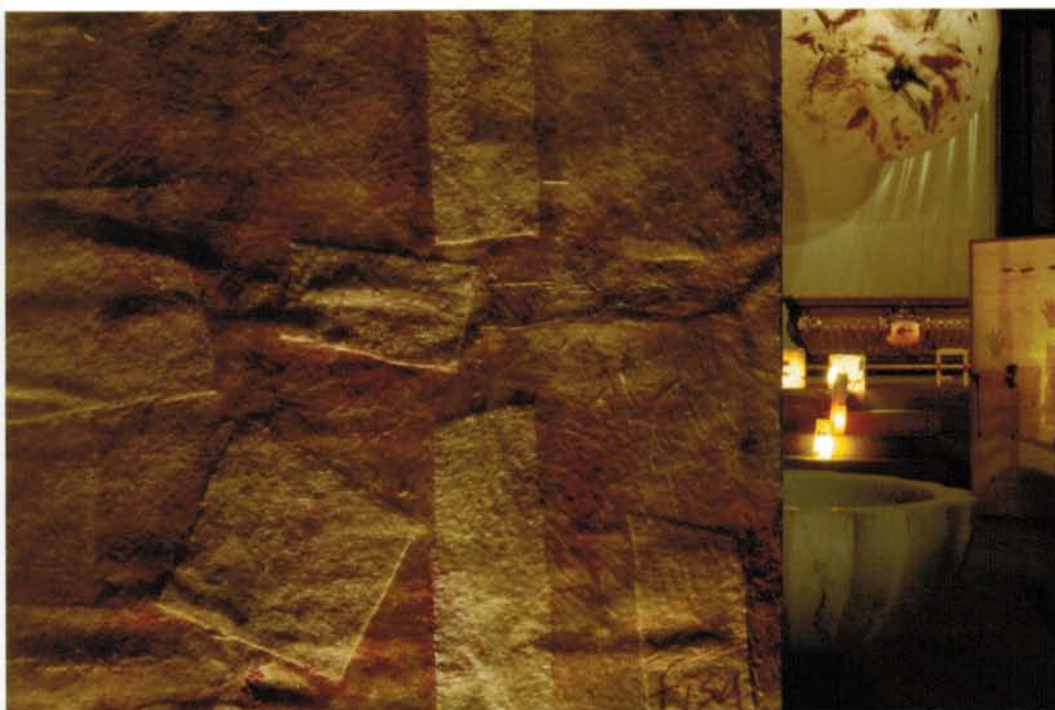

"A 10". "Trans-formació", a
 segon terme. Davant "On
 vols seure?"
 Fotografia: Anguera

"A 10", Details.

Fotografia: Snoot

"A 10". Details.

Fotografia: Snoot

Edita L'albergueria
C. de l'Albergueria, 1 08500 Vic
albergueria@bisbatvic.com

Fotografia Antoni Anguera
Snootfotografia

Disseny Gràfic Pla-Valldaura Disseny

Impressió Treballs Gràfics

Dipòsit Legal B-50280-2004

Reservats tots els drets

Prohibida la seva gravació o reproducció total/parcial
per qualsevol mitjà electrònic o mecànic, sense l'autorització
escrita de l'editor.

CANT ESPIRITUAL

Parròquia de la Pietat
Parròquia de Sant Domènec

